

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Ab Alexandro VII. Ad Clementem X.

Luxemburgi, MDCCXLII.

LIV. Quod Judæi solvere teneantur Pensiones Domorum illocatarum Ghetti,
pro tempore quo illæ non erunt locatæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74833](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74833)

Regni Portugalliae Prior Generalis ex consuetudine existit, specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum praesentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, Supplicationibus dicti Prioris nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati.

Confirmat
ur, in Rubrica.

§. 1. Ne de cætero quisquam quavis auctoritate, officio, vel dignitate fungens libros, quinterna, folia, Literas Apostolicas sub Plumbo, vel in forma Brevis expeditas, indulta, privilegia, aliasque scripturas publicas, & privatas tam impressa, quam manuscripta, tam hæcenus in quavis, & quovis Bibliothecarum, & Archiviorum Conventuum, & Collegii Colimbriensis Congregationis hujusmodi in Regno Portugalliae prædicto existentium collocata, & illis per quoscunque fideles donata, & assignata, quam imposterum forsitan in eis collocanda, & illis donanda, & assignanda quibusvis personis commoda, aut sub quovis quæsito colore, ingenio, causa, ratione, aut occasione ex quacunque Conventuum Congregationis hujusmodi Bibliothecarum, & Archiviorum in dicto Regno existentium extrahere, & asportare, seu ut commodentur, & asportentur, permittere, aut consentire audeat, seu præsumat, sub excommunicationis latae sententiæ, ac privationis vocis activæ, & passivæ poenis per contrahentes eo ipso absque alia declaratione incurrendis, Apostolica auctoritate tenore praesentium interdicimus, & prohibemus.

Contrariis
derogat.

§. 2. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis: ac quatenus opus sit Conventuum, & Congregationis hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscunque.

Volumus autem quod praesentis prohibitionis copia in valvis singulorum, & singulorum cujusvis Conventus hujusmodi Bibliothecarum, & Archiviorum, vel alio conspicuo loco, quo ab omnibus cerni possit, continuò affixa remaneat, Quodque praesentium transumptis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ praesentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

D. P. An. 4.
die 24. Sept.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 24. Septemb. 1659. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

LIV.

Quod Judæi solvere teneantur Pensiones Domorum illocatarum Ghetti, pro tempore quo illæ non erunt locatæ.

Vide ad Constit. 315. Urban. VIII. super præstatione alimentorum Hæbreis creditorum.

Edita A. D.
1659.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Ad ea per quæ Christi fidelium quorumlibet, præsertim verò hujus Almæ Urbis Nostræ incolarum commodis, & utilitatibus opportunè consulitur, libenter intendimus, & desuper auctoritatis Nostræ partes favorabiliter interponimus, prout rationi, & æquitati consentaneum esse conspicimus.

§. 1. Cum itaque aliàs fel. recor. Clemens Papa VIII. Prædecessor Noster indulserit Universalitati Judæorum ejusdem Urbis inter alia, ut è domibus intra septa Ghetti eorundem Judæorum, quas ipsi pro tempore inhabitant quovis prætextu expelli, ipsarumque Pensiones domorum, quas tunc solvebant, augeri minimè possent. Sicut autem accepimus, ipsi Judæi in vim privilegii, seu indulti hujusmodi domos prædictas sibi invicem absque dominorum illarum consensu vendant cum earum persæpe membrorum confusione, & desuper dotium, & alios qui sciri non possunt contractus, & hypothecas conficiant, unde Pensiones hujusmodi domorum suis dominis difficilioris exactionis redduntur, ac insuper domos prædictas aliis Judæis subloquant, in eisque multo pluries inquilinos inducant, itaut ex eis longè majorem ea, quam solvunt, percipiant pensionem, domosque hujusmodi aded malè inhabitent, ut domini crebrò ad illarum infraurationem cogantur, viceque versa domos prædictas pro suo arbitrio dimittere posse prætendant, & re ipsa plurimæ illarum multos annos illocatæ fuerint, emanata inter ipsos prohibitione ne eorum ullus domum ab alio Judæo dimissam conducatur, cumque fraudibus hujusmodi nulla alia ratione obviam iri possit, quam via juris, & litium, quas ea propter per domorum prædictarum dominos, inter quos multa loca pia existunt, magno cum incommodo, & dispendio in dies sustineri oportet.

§. 2. Hinc est, quod Nos Judæorum prædictorum malitiam ea in re opportuno remedio retundere volentes, Motu proprio, & ex certa scientia Nostra, deque Apostolica potestatis plenitudine Universalitatem Judæorum in Urbe prædicta commorantium quibuscunque Christianis dominis domorum in eodem Ghetto consistentium nunc, & quandocumque in futurum illocatarum pro tempore quo illæ non erunt locatæ pensiones solitas perinde, ac si particularibus Judæis locatæ essent solvere teneri, & obligatam existere, atque ad id opportuni juris, & facti remediis summarie simpliciter, & de plano sine figura, & strepitu judicii, ac sola facti veritate inspecta, omni & quacunque appellatione remota cogi, & compelli posse, & debere tenore praesentium perpetuò statuimus, volumus, & ordinamus.

Decretum
irritans.

§. 3. Decernentes praesentes Literas etiam ex eo, quod prædicti Judæi ad præmissa citati, & auditi non fuerint, & illis non consenserint, de subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis Nostræ, vel alio quocumque defectu, ac ex qualibet alia causa, colore, & prætextu, etiam enormis, & enormissimæ læsionis ullo unquam tempore notari, impugnari, rescindi, retractari, aut ad viam, & terminos juris reduci, & revocari, seu adversus illas aperiitionis oris, restitutionis in integrum, aut quodvis aliud juris, & facti remedium impetrari, seu etiam Motu simili concessio quempiam in judicio, & extra illud uti minimè posse, sed illas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissimè suffragari. Sicque, & non aliter in præmissis per quoscunque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem S. R. E. Cardinales etiam de Latere Legatos, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus quatenus opus sit Nostræ, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de non tollendo jure quæsito, & aliis Constitutionibus, & Or-

Contrarii
derogat.

dinationibus Apostolicis, necnon quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permanentibus, ad præmissorum effectum, specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. P. A. 4. die 15. Nov.

Dat. Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Anulo Piscatoris die 15. Nov. 1658. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

L V.

Bulla, sive Literæ decretales Canonizationis Sancti Thomæ de Villanova Archiepiscopi Valentini.

Beatorum numero eundem D. Thomam adscripserat Paulus V. Const. 118. In supremo, & festi solemnitate cum officio, pro universo Ordine Eremit. S. Augustini, ubique terrarum extendit Greg. XV. Const. 5. Aliàs.

ALEXANDER EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Sanctissimum Regem, & Prophetam cum Dei Spiritu plenus omnia creaturarum rerum genera ad Creatorem suum laudandum dulcissimis Psalmis invitat, hominum præcipue causa id facere haud obscure cognoscitur: Etenim Angelicæ mentes, quas primò vocat animantia item cuncta, atque inanima, quæ deinceps appellat, nihil admodum ejusmodi sive jussa, sive incitamento indigebant; quippè illæ beatitudinis suæ necessitate ter sanctum hymnum incessabili voce proclamant; ista verò suo modo auctorem suum, dum silent, laudant, aliisque, divinitatem Opificis contemplantibus, laudandum præbent. Igitur fideles propheticis vocibus potissimum excitantur, quibus maximè dicitur LAUDATE DOMINUM IN SANCTIS EJUS; honorantes videlicet Viros sanctos factos amicos Dei: glorificantes in terris, quos ille gloria, & honore coronavit in cælis: domesticos Dei vestris in difficultatibus suppliciter advocantes: denique Dominum agnoscetes, & colentes in servis ejus. Atque hoc ipsum Catholica Ecclesia, Spiritu Sancto docente, præclare intelligit, dum filius suis quotidie ferè Sancti alicujus memoriam divino officio, ac precibus recolendam offert, celebrandamque, & dum temporis intervallis nonnullos egregie sanctitatis, & miraculorum luce inter alios veluti sidera coruscantes, divino instinctu, Apostolica Pontificali auctoritate Sanctorum adscribit numero, populisque fidelibus venerandos proponit: nimirum ut ea ratione Omnipotentis Dei laus, & gloria magis, magisque increbescat, ejusdemque bonitati, ac benignitati simul agantur gratiæ, qui dedit virtutem, & potestatem talem hominibus. Quod verò idem Deus in hæc tempora, quibus ineffabili providentia, nullis nostris meritis, Ecclesiæ suæ præesse Nos voluit, reservavit, ut sanctissimus, sibi que maximè dilectus Sacerdos Thomas de Villanova eo titulo, atque honore decoraretur, Nobisque hanc mentem inspiraverit: sedulo felicitatem in Domino gratulamur, quod novum, ac salutare sanctitatis exemplum intueri propius, novumque apud Dei misericordiam interpretem, & intercessorem præsentibus, in periculis, ac necessitatibus invocare præcipue possit, ejusque precibus pacem, & tranquillitatem in diebus suis, placato Domino, sperare. Seorsum autem Nostro nomine, pro eo, ac debemus, immortales gratias humil-

limè habemus, atque agimus eidem divinæ benignitati. Jam verò ut Thomæ sanctitas testimonio etiam Nostro innotescat.

§. 1. Vir iste sanctissimus ortum habuit in Castro Fontisplani Toletanæ Diocesis anno à salute Orbis reparata 1488. ex honestis, & Catholicis parentibus Alphonso Thoma Garcia de Villanova ejusdem Diocesis Oppido, & Lucia Martinez Castellana ad eam charitati deditis, ut nunquam ab se vacuo sinu egenum abire permiserint.

§. 2. Ac veluti ingenito quodam pietatis, & misericordiæ sensu ex matris alvo secum delato, & sub ejusmodi parentibus educatus, antea visus est, se Deo dicere, quam Deum posset per ætatem cognoscere. Nunquam negavit pauperibus Christi, quod peterent, & oculos viduæ expectare non fecit, nec buccellas suas solus comedit, sed comedit pupillus ex ea, nam jentacula ad gymnasium proficiscenti dari solita esurientibus partiebatur, ac pauperum nuditatem commiseratus sæpè domum repetebat sago, thorace, pileo, caligis, & pallio denudatus, Matrem quandoque enixè precatus, ut pauperi supervenienti consueta, ac quotidianæ elemosynarum distributioni paratum sibi prandium adjiceret, spondens ea die, se minimè comesturum: quo obtento, & innocenti jejunio satur, mentem divina esurientem celestibus dapibus recreabat. Et exindè ad Xenodochium reficiendis languentibus ova recens edita deferebat; usque adeò à teneris unguiculis in egenos effusus, ut pullos ipsos gallinæ sublatos, Christi Domini pauperibus distribueret: ac messoribus aliquando præfectus, egenis spicas colligentibus, non illorum solum, sed proprium, ac sibi destinatum cibum partiretur; semper tamen parentum imperio æquè subditus, quantum charitas in Deum laudabiliter suaderet, ab eorum mandatis non declinabat.

§. 3. Optavit enim, & datus est ei sensus, invocavit, & venit in eum spiritus sapientiæ, quo agente, Patrem luminum, & domi, & in templis assidue precabatur, & concupiscentiam carnis robusto, atque integro sanctitatis rigore calcavit, castigans corpusculum suum, & in servitutem redigens, cilicio, & flagellis domans; quibus ab eo per oblivionem in cubili quandoque relictis, & à matre non sine admiratione repertis, evidentem patuit in eo à tritura sementem, à vindemia palmitem à pomis radicem præveniri. Quàm sanè in se ipsum privatam, & tacitam severitatem pari etiam modestia condiebat; adeò enim modestus fuit, ut nunquam è terra oculos levare consueverit, adeoque castus, & pudicus, ut ad extremum usque spiritum virgo permaneret, neque unquam ex ejus ore verbum prodierit, quod puritatem pectoris non redoleret.

§. 4. Intelligens autem fore, ut ii qui docti fuerint, quasi splendor firmamenti, & qui ad justitiam erudiunt multos quasi stellæ in perpetuas æternitates fulgeant; Compluti in Collegio S. Ildephonsi in disciplinis, & facultatibus, omnique virtutum genere doctores ipsos facile superavit. Logicas subindè, & Theologicas quaestiones explanavit. Jam verò satis in Christiana palestra edoctus, ac Evangelici memor effati, qui non renunciat omnibus quæ possidet, non potest meus esse discipulus, auditio parentis obitu se Cathedræ ornamento, & commodis abdicavit, ac integrum patrimonium virginibus alendis addixit: quo illis erectum fuit Xenodochium in Oppido Villanovæ, adhuc Hospitale Archiepiscopi nuncupatum.

§. 5. Interim inclinauit aurem suam, ut audiret loquentem in se Dominum, & dicentem, obliviscere populum tuum, & Domum Patris tui. Undè cum annum septimum, & vigesimum ageret,

Patria, & parentes.

Misericordiam in pauperes exercet.

Carnis mortificatio, modestia, & puritas virginialis.

Doctor exterius patrimonium in virginibus alendis impendit.

Ordinem Eremit. S. August. reform.

di.